

Ġhazalul-ġhazalāt

Tū Merā Bādshāh Hai

¹ Sulemān kī ġhazalul-ġhazalāt.

² Wuh mujhe apne muñh se bose de, kyonki terī muhabbat mai se kahīñ zyādā rāhatbaḡhsh hai.

³ Terī itr kī ḡhushbū kitnī manmohan hai, terā nām chhiṛkā gayā mahakdār tel hī hai. Is lie kuñwāriyāñ tujhe pyār kartī haiñ.

⁴ Ā, mujhe khīñch kar apne sāth le jā! Ā, ham dauṛ kar chale jāeñ! Bādshāh mujhe apne kamroñ meñ le jāe, aur ham bāḡh bāḡh ho kar terī ḡhushī manāeñ. Ham mai kī nisbat tere pyār kī zyādā tārif karen. Munāsib hai ki log tujh se muhabbat karen.

Mujhe Haqīr na Jāno

⁵ Ai Yarūshalam kī beṭiyo, main siyāhfām lekin manmohan hūñ, main Qīdār ke ḡhaimoñ jaisī, Sulemān ke ḡhaimoñ ke pardoñ jaisī ḡhūbsūrat hūñ. ⁶ Is lie mujhe haqīr na jāno ki main siyāhfām hūñ, ki merī jild dhūp se jhulas gai hai. Mere sage bhāī mujh se nārāz the, is lie unhoñ ne mujhe angūr ke bāḡhoñ kī dekh-bhāl karne kī zimmedārī dī, angūr ke apne zātī bāḡh kī dekh-bhāl main kar na sakī.

Tū Kahāñ Hai?

7 Ai tū jo merī jān kā pyārā hai, mujhe batā ki bheṛ-bakriyān kahān charā rahā hai? Tū unheñ dopahar ke waqt kahān ārām karne biṭhātā hai? Maiñ kyoñ niqābposh kī tarah tere sāthiyon ke rewaron ke pās ṭhahrī rahūn?

8 Kyā tū nahīn jāntī, tū jo auraton meñ sab se ḡhūbsūrat hai? Phir ghar se nikal kar khoj lagā ki merī bheṛ-bakriyān kis taraf chalī gai haiñ, apne memnon ko gallābānon ke ḡhaimon ke pās charā.

Tū Kitnī Ḡhūbsūrat Hai

9 Merī mahbūbā, maiñ tujhe kis chīz se tashbīh dūn? Tū Firaun kā shāndār rath khīnchne wālī ghoṛī hai!

10 Tere gāl bāliyon se kitne ārāstā, terī gardan motī ke gulūband se kitnī dildfareb lagtī hai.

11 Ham tere lie sone kā aisā hār banwā leñge jis meñ chāndī ke motī lage hoñge.

12 Jitnī der bādshāh ziyāfat meñ sharīk thā mere bālchhaṛ kī ḡhushbū chāron taraf phailtī rahī.

13 Merā mahbūb goyā mur kī ḡhibiyā hai, jo merī chhātiyon ke darmiyān paṛī rahtī hai.

14 Merā mahbūb mere lie mehndī ke phūlon kā guchchhā hai, jo Ain-jadī ke angūr ke bāghon se lāyā gayā hai.

15 Merī mahbūbā, tū kitnī ḡhūbsūrat hai, kitnī hasīn! Terī ānkheñ kabūtar hī haiñ.

16 Mere mahbūb, tū kitnā ḡhūbsūrat hai, kitnā dilrubā! Sāyādār hariyālī hamārā bistar ¹⁷ aur deodār ke darāḡht hamāre ghar ke shahtīr haiñ. Jūñipar ke darāḡht taḡhtoñ kā kām dete haiñ.

2

Tū Lāsānī Hai

1 Maiñ Maidān-e-Shārūn kā phūl aur wādiyōñ kī sosan hūñ.

2 Laḡkiyōñ ke darmiyān merī mahbūbā kāñṡedār padoñ meñ sosan kī māñind hai.

3 Jawān ādmiyōñ meñ merā mahbūb jangal meñ seb ke darāḡht kī māñind hai. Maiñ us ke sāye meñ baiṡhne kī kitnī ārzūmand hūñ, us kā phal mujhe kitnā miṡhā lagtā hai.

Maiñ Ishq ke Māre Bīmār Ho Gaī Hūñ

4 Wuh mujhe maikade * meñ lāyā hai, mere ūpar us kā jhandā muhabbat hai.

5 Kishmish kī ṡikkiyōñ se mujhe tar-o-tāzā karo, seboñ se mujhe taḡwiyat do, kyoñki maiñ ishq ke māre bīmār ho gaī hūñ.

6 Us kā bāyāñ bāzū mere sar ke nīche hotā aur dahnā bāzū mujhe gale lagātā hai.

7 Ai Yarūshalam kī beṡiyo, ġhazāloñ aur khule maidān kī hirniyōñ kī ḡasam khāo ki jab tak muhabbat ḡhud na chāhe tum use na jagāogī, na bedār karogī.

* 2:4 Maikade se murād ġhālīban mahal kā wuh hissā hai jis meñ bādshāh ziyāfat kartā thā.

Bahār Ā Gaī Hai

⁸ Suno, merā mahbūb ā rahā hai. Wuh dekho, wuh pahāron̄ par phalāngtā aur ṭilon̄ par se uchhaltā-kūdtā ā rahā hai.

⁹ Merā mahbūb ġhazāl yā jawān hiran kī mānind hai. Ab wuh hamāre ġhar kī dīwār ke sāmne ruk kar khirkiyon̄ meñ se jhānk rahā, jangle meñ se tak rahā hai.

¹⁰ Wuh mujh se kahtā hai, “Ai merī k̄hūbsūrat mahbūbā, uṭh kar mere sāth chal!

¹¹ Dekh, sardiyon̄ kā mausam ġuzar gayā hai, bārisheñ bhī k̄hatm ho gaī haiñ.

¹² Zamīn se phūl phūṭ nikle haiñ aur ġīt kā waqt ā gayā hai, kabūtaron̄ kī ġhūn ġhūn hamāre mulk meñ sunāi detī hai.

¹³ Anjir ke darakhton̄ par pahlī fasal kā phal pak rahā hai, aur angūr kī belon̄ ke phūl k̄hushbū phailā rahe haiñ. Chunāñche ā merī hasīn mahbūbā, uṭh kar ā jā!

¹⁴ Ai merī kabūtari, chaṭān kī darāron̄ meñ chhupī na rah, pahārī pattharon̄ meñ poshīdā na rah balki mujhe apnī shakl dikhā, mujhe apnī āwāz sunane de, kyon̄ki terī āwāz shīrīn, terī shakl k̄hūbsūrat hai.”

¹⁵ Hamāre lie lomṛiyon̄ ko pakar lo, un chhoṭī lomṛiyon̄ ko jo angūr ke bāġhon̄ ko tabāh kartī haiñ. Kyon̄ki hamārī belon̄ se phūl phūṭ nikle haiñ.

¹⁶ Merā mahbūb merā hī hai, aur main usī kī hūn, usī kī jo sosanon̄ meñ chartā hai.

¹⁷ Ai mere mahbūb, is se pahle ki shām kī hawā chale aur sāye lambe ho kar farār ho jāēn ġhazāl yā jawān hiran kī tarah sanglākḥ paharōn kā ruḡh kar!

3

Rāt ko Mahbūb kī Ārzū

¹ Rāt ko jab main bistar par leṭī thī to main ne use dhūṇḍā jo merī jān kā pyārā hai, main ne use dhūṇḍā lekin na pāyā.

² Main bolī, “Ab main uṭh kar shahr meṅ ghūmtī, us kī galiyon aur chaukoṅ meṅ phir kar use talāsh kartī hūn jo merī jān kā pyārā hai.” Main dhūṇḍtī rahī lekin wuh na milā.

³ Jo chaukīdār shahr meṅ gasht karte haiṅ unhoṅ ne mujhe dekhā. Main ne pūchhā, “Kyā ap ne use dekhā hai jo merī jān kā pyārā hai?”

⁴ Āge nikalte hī mujhe wuh mil gayā jo merī jān kā pyārā hai. Main ne use pakaṛ liyā. Ab main use nahīn chhoṛūṅgī jab tak use apnī mān ke ghar meṅ na le jāūn, us ke kamre meṅ na pahuṅchāūn jis ne mujhe janm diyā thā.

⁵ Ai Yarūshalam kī beṭiyo, ġhazāloṅ aur khule maidān kī hirniyon kī qasam khāo ki jab tak muhabbat ḡhud na chāhe tum use na jagāogī, na bedār karogī.

Dūlhā Apne Logoṅ ke sāth Ātā Hai

⁶ Yih kaun hai jo dhueṅ ke satūn kī tarah sīdhā hamāre pās chalā ā rahā hai? Us se chāroṅ taraf mur, baḡhūr aur tājir kī tamām ḡhushbueṅ phail rahī haiṅ.

⁷ Yih to Sulemān kī pālki hai jo Isrāīl ke 60 pahalwānoñ se ghirī huī hai.

⁸ Sab talwār se lais aur tajrabākār faujī haiñ. Har ek ne apnī talwār ko rāt ke haulnāk khatroñ kā sāmna karne ke lie taiyār kar rakhā hai.

⁹ Sulemān Bādshāh ne k̄hud yih pālki Lubnān ke deodār kī lakaṛī se banwāī.

¹⁰ Us ne us ke pāe chāndī se, pusht sone se, aur nishast arġhawānī rang ke kapṛe se banwāī. Yarūshalam kī beṭiyon ne baṛe pyār se us kā andarūnī hissā murassākārī se ārāstā kiyā hai.

¹¹ Ai Siyyūn kī beṭiyo, nikal āo aur Sulemān Bādshāh ko dekho. Us ke sar par wuh tāj hai jo us kī mān ne us kī shādī ke din us ke sar par pahnāyā, us din jab us kā dil bāġh bāġh huā.

4

Tū Kitnī Hasīn Hai!

¹ Merī mahbūbā, tū kitnī k̄hūbsūrat, kitnī hasīn hai! Niqāb ke pīchhe terī ānkhoñ kī jhalak kabūtaron kī mānind hai. Tere bāl un bakriyon kī mānind haiñ jo uchhaltī-kūdtī Koh-e-Jiliyād se utartī haiñ.

² Tere dānt abhī abhī katrī aur nahlāī huī bheṛon jaise safed haiñ. Har dānt kā juṛwān hai, ek bhī gum nahīn huā.

³ Tere hoñṭ qirmizī rang kā ḍorā haiñ, terā muñh kitnā pyārā hai. Niqāb ke pīchhe tere gālon kī jhalak anār ke ṭukron kī mānind dikhāī detī hai.

⁴ Terī gardan Dāūd ke burj jaisī dilrubā hai. Jis tarah is gol aur mazbūt burj se pahalwānoñ kī

hazār dhāleñ laṭkī haiñ us tarah terī gardan bhī zewarāt se ārāstā hai.

⁵ Terī chhātiyāñ sosanoñ meñ charne wāle ġhazāl ke juṛwāñ bachchoñ kī mānind haiñ.

⁶ Is se pahle ki shām kī hawā chale aur sāye lambe ho kar farār ho jāeñ maiñ mur ke pahāṛ aur baḡhūr kī pahāṛī ke pās chalūngā.

⁷ Merī mahbūbā, terā husn kāmīl hai, tujh meñ koī nuqs nahīñ hai.

Dulhan kā Jādū

⁸ Ā merī dulhan, Lubnān se mere sāth ā! Ham Koh-e-Amānā kī choṭī se, Sanīr aur Harmūn kī choṭiyōñ se utreñ, sheroñ kī māndoñ aur chītoñ ke pahāroñ se utreñ.

⁹ Merī bahan, merī dulhan, tū ne merā dil churā liyā hai, apñī āñkhoñ kī ek hī nazar se, apne gulūband ke ek hī jauhar se tū ne merā dil churā liyā hai.

¹⁰ Merī bahan, merī dulhan, terī muhabbat kitñī manmohan hai! Terā pyār mai se kahīñ zyādā pasandīdā hai. Balsān kī koī bhī ḡhushbū terī mahak kā muḡābalā nahīñ kar saktī.

¹¹ Merī dulhan, jis tarah shahd chhatte se ṭapaktā hai usī tarah tere hoñtoñ se miṭhās ṭapaktī hai. Dūdh aur shahd terī zabān tale rahte haiñ. Tere kaproñ kī ḡhushbū sūñgh kar Lubnān kī ḡhushbū yād ātī hai.

Dulhan Nafīs Bāġh Hai

12 Merī bahan, merī dulhan, tū ek bāġh hai jis kī chārdīwārī kisī aur ko andar āne nahīn detī, ek band kiyā gayā chashmā jis par muhr lagī hai.

13 Bāġh meñ anār ke daraġht lage haiñ jin par lazīz phal pak rahā hai. Mehndī ke paude bhī ug rahe haiñ.

14 Bālchhar, zāfrān, ḡhushbūdār bed, dārchīnī, baḡhūr kī har ḡism kā daraġht, mur, ūd aur har ḡism kā balsān bāġh meñ phaltā-phūltā hai.

15 Tū bāġh kā ubaltā chashmā hai, ek aisā mambā jis kā tāzā pānī Lubnān se bah kar ātā hai.

16 Ai shimālī hawā, jāġ uṡh. Ai junūbī hawā, ā! Mere bāġh meñ se guzar jā tāki wahān se chāron taraf balsān kī ḡhushbū phail jāe. Merā mahbūb apne bāġh meñ ā kar us ke lazīz phaloñ se khāe.

5

1 Merī bahan, merī dulhan, ab main apne bāġh meñ dāḡhil ho gayā hūñ. Main ne apnā mur apne balsān samet chun liyā, apnā chhattā shahd samet khā liyā, apnī mai apne dūdh samet pī lī hai. Khāo, mere dosto, khāo aur piyo, muhabbat se sarshār ho jāo!

Rāt ko Mahbūb kī Talāsh

2 Main so rahī thī, lekin merā dil bedār rahā. Sun! Merā mahbūb dastak de rahā hai,

“Ai merī bahan, merī sāthī, mere lie darwāzā khol de! Ai merī kabūtarī, merī kāmīl sāthī, merā sar os se tar ho gayā hai, merī zulfeñ rāt kī shabnam se bhīġ gaī haiñ.”

3 “Maiñ apnā libās utār chukī hūñ, ab maiñ kis tarah use dūbārā pahan lūñ? Maiñ apne pāñw dho chukī hūñ, ab maiñ unheñ kis tarah dubārā mailā karūñ?”

4 Mere mahbūb ne apnā hāth dīwār ke sūrākh meñ se andar ḍāl diyā. Tab merā dil ṭarap uṭhā.

5 Maiñ uṭhī tāki apne mahbūb ke lie darwāzā kholūñ. Mere hāth mur se, merī ungliyāñ mur kī khushbū se ṭapak rahī thīñ jab maiñ kuñḍī kholne āī.

6 Maiñ ne apne mahbūb ke lie darwāzā khol diyā, lekin wuh muṛ kar chalā gayā thā. Mujhe saḡht sadmā huā. Maiñ ne use talāsh kiyā lekin na milā. Maiñ ne use āwāz dī, lekin jawāb na milā.

7 Jo chaukīdār shahr meñ gasht karte haiñ un se merā wāstā paṛā, unhoñ ne merī piṭāi karke mujhe zaḡhmī kar diyā. Fasīl ke chaukīdāroñ ne merī chādar bhī chhīñ lī.

8 Ai Yarūshalam kī beṭiyo, ḡasam khāo ki agar merā mahbūb milā to use ittalā dogī, maiñ muhabbat ke māre bīmār ho gaī hūñ.

9 Tū jo auratoñ meñ sab se hasīñ hai, hameñ batā, tere mahbūb kī kyā khāsiyat hai jo dūstroñ meñ nahīñ hai? Terā mahbūb dūstroñ se kis tarah sabḡat rakhtā hai ki tū hameñ aisī ḡasam khilānā chāhtī hai?

10 Mere mahbūb kī jild gulābī aur safed hai. Hazāroñ ke sāth us kā muḡābalā karo to us kā ālā kirdār numāyāñ taur par nazar āegā.

11 Us kā sar ḡhālis sone kā hai, us ke bāl khajūr ke phūldār guchchhoñ * kī mānind aur kawwe kī tarah siyāh haiñ.

12 Us kī āñkheñ nadiyoñ ke kināre ke kabūtaroñ kī mānind haiñ, jo dūdh meñ nahlē aur kasrat ke pānī ke pās baiṭhe haiñ.

13 Us ke gāl balsān kī kyārī kī mānind, us ke hoñṭ mur se ṭapakte sosan ke phūloñ jaise haiñ.

14 Us ke bāzū sone kī salākheñ haiñ jin meñ pukhrāj † jaṛe hue haiñ, us kā jism hāthīdānt kā shāhkār hai jis meñ sang-e-lājaward ‡ ke patthar lage haiñ.

15 Us kī rāneñ marmar ke satūn haiñ jo ḡhālis sone ke pāioñ par lage haiñ. Us kā hulyā Lubnān aur deodār ke darakṭhoñ jaisā umdā hai.

16 Us kā muñh miṭhās hī hai, ḡharz wuh har lihāz se pasandīdā hai.

Ai Yarūshalam kī beṭiyo, yih hai merā mahbūb, merā dost.

6

1 Ai tū jo auratoñ meñ sab se ḡhūbsūrat hai, terā mahbūb kidhar chalā gayā hai? Us ne kaun-sī simt iḡhtiyār kī tāki ham tere sāth us kā khoj lagāeñ?

2 Merā mahbūb yahāñ se utar kar apne bāḡh meñ chalā gayā hai, wuh balsān kī kyārīyoñ ke pās gayā hai tāki bāḡhoñ meñ chare aur sosan ke phūl chune.

* 5:11 Ibrānī lafz kā matlab mubham-sā hai. † 5:14 topas

‡ 5:14 lapis lazuli

³ Maiñ apne mahbūb kī hī hūñ, aur wuh merā hī hai, wuh jo sosanoñ meñ chartā hai.

Tū Kitnī Ḳhūbsūrat Hai

⁴ Merī mahbūbā, tū Tīrā Shahr jaisī hasīn, Yarūshalam jaisī ḵhūbsūrat aur alambardār dastoñ jaisī robdār hai.

⁵ Apnī nazonoñ ko mujh se haṭā le, kyonki wuh mujh meñ uljhan paidā kar rahī haiñ.

Tere bāl un bakriyoñ kī mānind haiñ jo uch-haltī-kūdtī Koh-e-Jīliyād se utartī haiñ.

⁶ Tere dānt abhī abhī nahlāī huī bheroñ jaise safed haiñ. Har dānt kā juṛwān hai, ek bhī gum nahīn huā.

⁷ Niqāb ke pīchhe tere gāloñ kī jhalak anār ke ṭukroñ kī mānind dikhāī detī hai.

⁸ Go bādshāh kī 60 bīwiyān, 80 dāshtāen aur beshumār kuñwāriyān hoñ ⁹ lekin merī kabūtārī, merī kāmīl sāthī lāsānī hai. Wuh apnī mān kī wāhid beṭī hai, jis ne use janm diyā us kī pāk lādli hai. Beṭiyōñ ne use dekh kar use mubārak kahā, rāniyoñ aur dāshtāoñ ne us kī tārif kī,

¹⁰ “Yih kaun hai jo tulū-e-subah kī tarah chamak uṭhī, jo chānd jaisī ḵhūbsūrat, āftāb jaisī pāk aur alambardār dastoñ jaisī robdār hai?”

Mahbūbā ke lie Ārzū

¹¹ Maiñ aḵroṭ ke bāġh meñ utar āyā tāki wādī meñ phūṭne wāle padoñ kā muāynā karūñ.

Main yih bhī mālūm karnā chāhtā thā ki kyā angūr kī koñpleñ nikal āi yā anār ke phūl lag gae haiñ.

¹² Lekin chalte chalte na jāne kyā huā, merī ārzū ne mujhe merī sharīf qaum ke rathoñ ke pās pahuñchāyā.

Mahbūbā kī Dilkashī

¹³ Ai shūlammīt, lauṭ ā, lauṭ ā! Muṛ kar lauṭ ā tāki ham tujh par nazar karen.

Tum shūlammīt ko kyoñ deḡhnā chāhtī ho? Ham lashkargāh kā loknāch deḡhnā chāhtī haiñ!

7

¹ Ai ra'īs kī beṭī, jūtoñ meñ chalne kā terā andāz kitnā manmohan hai! Terī ḡhushwazā rāneñ māhir kāriḡar ke zewarāt kī mānind haiñ.

² Terī nāf pyālā hai jo mai se kabhī nahīñ mahrūm rahtī. Terā jism gandum kā dher hai jis kā ihātā sosan ke phūloñ se kiyā gayā hai.

³ Terī chhātiyāñ ḡhazāl ke juṛwāñ bachchoñ kī mānind haiñ.

⁴ Terī gardan hāthīdānt kā mīnār, terī āñkheñ Hasbon Shahr ke tālāb haiñ, wuh jo Bat-rabbīm ke darwāze ke pās haiñ. Terī nāk Mīnār-e-Lubnān kī mānind hai jis kā muñh Damishq kī taraf hai.

⁵ Terā sar Koh-e-Karmil kī mānind hai, tere khule bāl arḡhawān kī tarah qīmṭī aur dilkash haiñ. Bādshāh terī zulfoñ kī zanjīroñ meñ jakaṛā rahtā hai.

Mahbūbā ke lie Ārzū

6 Ai ḡhushiyon se labrez muhabbat, tū kitnī hasīn hai, kitnī dilrubā!

7 Terā qad-o-qāmat khajūr ke daraḡht sā, terī chhātiyān angūr ke guḡchhon jaisī haiñ.

8 Maiñ bolā, “Maiñ khajūr ke daraḡht par chaḡh kar us ke phūldār guḡchhon * par hāth lagāūngā.” Terī chhātiyān angūr ke guḡchhon kī mānind hon, tere sāns kī ḡhushbū sebon kī ḡhushbū jaisī ho.

9 Terā muñh behtarīn mai ho, aisī mai jo sīdhī mere mahbūb ke muñh meñ jā kar narmī se honṡon aur dānton meñ se guzar jāe.

Mahbūb ke lie Ārzū

10 Maiñ apne mahbūb kī hī hūn, aur wuh mujhe chāhtā hai.

11 Ā, mere mahbūb, ham shahr se nikal kar dehāt meñ rāt guzāren.

12 Ā, ham subah-sawere angūr ke bāḡhon meñ jā kar mālūm karen ki kyā belon se konpleñ nikal āi haiñ aur phūl lage haiñ, ki kyā anār ke daraḡht khil rahe haiñ. Wahān maiñ tujh par apnī muhabbat kā izhār karūngī.

13 Mardumgayāh † kī ḡhushbū phail rahī, aur hamāre darwāze par har qism kā lazīz phal hai, nāi fasal kā bhī aur guzarī kā bhī. Kyonki maiñ ne yih chīzeñ tere lie, apne mahbūb ke lie mahfūz rakhī haiñ.

* 7:8 Ibrānī lafz kā matlab mubham-sā hai. † 7:13 Ek paudā jis ke bāre meñ sochā jātā thā ki use khā kar bāñjh aurat bhī bachche ko janm degī.

8

Kāsh Ham Akele Hoñ

¹ Kāsh tū merā sagā bhāī * hotā, tab agar bāhar tujh se mulāqāt hotī to main tujhe bosā detī aur koī na hotā jo yih dekh kar mujhe haqīr jāntā.

² Main terī rāhnumāī karke tujhe apnī māñ ke ghar meñ le jātī, us ke ghar meñ jis ne mujhe tālīm dī. Wahāñ main tujhe masāledār mai aur apne anāron kā ras pilātī.

³ Us kā bāyāñ bāzū mere sar ke nīche hotā aur dāyāñ bāzū mujhe gale lagātā hai.

⁴ Ai Yarūshalam kī beṭiyo, qasam khāo ki jab tak muhabbat khud na chāhe tum use na jagāogī, na bedār karogī.

Mahbūb kī Ākhirī Bāt

⁵ Yih kaun hai jo apne mahbūb kā sahārā le kar registān se charhī ā rahī hai?

Seb ke darakht tale main ne tujhe jagā diyā, wahāñ jahāñ terī māñ ne tujhe janm diyā, jahāñ us ne dard-e-zah meñ mubtalā ho kar tujhe paidā kiyā.

⁶ Mujhe muhr kī tarah apne dil par, apne bāzū par lagāe rakh! Kyonki muhabbat maut jaisī tāqatwar, aur us kī sargarmī Pātāl jaisī belachak hai. Wuh dahaktī āg, Rab kā bharaktā sholā hai.

⁷ Pānī kā baṛā sailāb bhī muhabbat ko bujhā nahīñ saktā, baṛe dariyā bhī use bahā kar le jā

* **8:1** Lafzī tarjumā: merā bhāī hotā, jise merī māñ ne dūdh pilāyā hotā.

nahīn sakte. Aur agar koī muhabbat ko pāne ke lie apne ghar kī tamām daulat pesh bhī kare to bhī use jawāb meñ haqīr hī jānā jāegā.

Mahbūbā kī Ākhirī Bāt

⁸ Hamārī chhoṭī bahan kī chhātiyān nahīn haiñ. Ham apnī bahan ke lie kyā karen agar koī us se rishtā bāndhne āe?

⁹ Agar wuh dīwār ho to ham us par chāndī kā qilāband intazām banāenge. Agar wuh darwāzā ho to ham use deodār ke taḡhte se mahfūz rakheñge.

¹⁰ Maiñ dīwār hūñ, aur merī chhātiyān mazbūt mīnār haiñ. Ab maiñ us kī nazar meñ aisī ḡhātūn ban gaī hūñ jise salāmatī hāsīl hūī hai.

Sulemān se Zyādā Daulatmand

¹¹ Bāl-hāmūn meñ Sulemān kā angūr kā bāḡh thā. Is bāḡh ko us ne pahredāroñ ke hawāle kar diyā. Har ek ko us kī fasal ke lie chāndī ke hazār sikke dene the.

¹² Lekin merā apnā angūr kā bāḡh mere sāmne hī maujūd hai. Ai Sulemān, chāndī ke hazār sikke tere lie haiñ, aur 200 sikke un ke lie jo us kī fasal kī pahrādārī karte haiñ.

Mujhe hī Pukār

¹³ Ai bāḡh meñ basne wālī, mere sāthī terī āwāz par tawajjuh de rahe haiñ. Mujhe hī apnī āwāz sunane de.

¹⁴ Ai mere mahbūb, ġhazāl yā jawān hiran kī tarah balsān ke pahāṛoñ kī jānib bhāg jā!.

Kitab-i Muqaddas
The Holy Bible in Urdu, Urdu Geo Version, Roman
Script

copyright © 2019 Urdu Geo Version

Language: (Urdu)

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2023-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files dated 13 Dec 2023

123ff8cb-27b3-5817-a02a-22e67145fd30